

ΤΕΡΠΕΙΝ ΑΜΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

‘Ο Διογένης κι’ ο χαμάλης. — «Βάρδα!... βάρδα!...» Ποιός πήγε πρώτος στο διάβολο. ‘Όταν πρόκειται κανείς να πιή... Τό ψεύτικο μάτι. Γένεια έχουν και οι τράγοι!... ‘Ο Ραμπελαί στη Ρώμη. Γιατί τό έκοψε λάσπη κ.τ.λ.

Μιά μέρα ένας χαμάλης φορτωμένος ένα δεμάτι ύβλα τρακαίως άπ’ τή βίαιον του με τόν κυνικό φιλόσοφο τής αρχαιότητας Διογένη και τόν χτύπησε δυνατά στο κεφάλι. ‘Ο Διογένης έζλιστηκε άπ’ τό χτύπημα, μά παραμέρισε ώστόσο, χωρίς να πη λέξι. ‘Αντιθέτως ό χαμάλης πέρασε μπρός του αδιάφορα φωνάζοντας :

— Βάρδα!... Βάρδα!...

Σέ λίγες μέρες ό Διογένης συνάντησε πάλι τό χαμάλη στο δρόμο, άδειαν άπ’ τή φορά. Χωρίς να χάσει καιρό τότε, σήκωσε τή μαγκούρα του, τού κατέβαρε μια γερή μαγκουριά στο κεφάλι κ’ έξακολούθησε τό δρόμο του, φωνάζοντας :

— Βάρδα!... Βάρδα!...

Τής κυρίας δέ Λογυί τής πέθανε ό σύζυγος της. Κάθεται λοιπόν πλάι στο φέρετρό του, κλαίει και τού λέει :

— ‘Αλλοίμονο!... ‘Αλλοίμονο!... Πάντα μούλεγες : — ‘Πήγαινε στο διάβολο!...» Νά όμως πού πάς πρώτος έσύ!...

‘Η τού κυρία είνε φοβηρή. Τό πλοιο πρόκειται να βουλιάξει άπό στιγμή σε στιγμή. ‘Ενας ναύτης είνε καθισμένος σε μιá άγκρη και τρώει, αδιάφορος έντελώς για τόν κίνδυνο, ένα θεοκόμματο ψωμί... — Τι κάνεις αυτό! τού λέει κάποιος. Τρώς!... Δέν βλέπεις πού πρόκειται να πνιγθής!...

Κι’ ό ναύτης άπανταί άτάραχος πάντα :

— Πρόπει να... τοιμπέη κανείς κάτι ό-ταν πρόκειται να... πηθ σε λίγο!...

Κάποιος άξιοματικός του ‘Ιταλικού στρατού έχασε στον Κορμαϊκό πόλεμο τό δεξιό του μάτι. Τό άντικατάστημα λοιπόν μ’ ένα γυάλινο. Σέ λίγον καιρό πηγαινόεπισ-ταξίδι, σπάθηκε να περάσει τή νύχτα του σ’ ένα χωριό. Πρίν κοιμηθή έβγαλε τού γυάλινο μάτι του και τό έθεσε στην ένοδόχο να τού το φυλάξει σε μέρος άσφαλές. ‘Η χωρική πηγε τό μάτι κ’ έμεινε καρφωμένη στη θέσι της.

— ‘Ε, λοιπόν τι περιμένεις ; τήν ρωτάει ό άξιοματικός.

— Νά μου δώσετε και τ’ άριστερό! ά-πανταίει ή άφελής χωρική.

‘Όταν ό Σίξτος ό δος έγινε Πάπας, ό Φίλιππος ό Β’ τού έστειλε για να τόν ευχη-θή τόν νεαρό πρωτοστάτη τής Καστίλλιας. ‘Ο Πάπας όμως δυσαρεστήθηκε γιατί ό άπεσταλμένος τού βασιλέως ήταν τόσο νέος και τού ειπε :

— Φαίνεται πώς ό κύριός σου έχει μεγάλη έλλειψη άνδρών, για να μου στείλη ως πρόσβην ένα άγέναιο νέο!...

— ‘Εάν ό κύριός μου, άπάντησε ό νεαρός άλλ’ έξυπνότερος πρωτοστάτης, έφάνει ότι ή άξία συνίσταται στη γενίαιδα. θά σάς έστειλε για να σάς ευχαριστήση έναν τράγο κ’ όχι έναν ευπατριδή σάν και μένα!...

‘Ο περίφημος Γάλλος σατυρικός Ραμπελαί συνοδεύσας τόν Καρδινάλιο Βελλαί στην Ρώμη, παρεβρήθη και στην άκρόασι, τήν ό-ποία ό Πάπας παρεβόρησε στον Βελλαί. Μόλις ό Βελλαί έμπήκε στην αθουσα πού βρισκόταν ό Πάπας, τόν πλησίασε, έγονάτισε και τού φίλησε τό σανδάλιο. Τή στιγμή όμως ατή άκριβδός, ό Ραμπελαί έκαμε κανονική μεταβολή και τόκομε λάσπη!

‘Όταν κατόπιν τόν συνάντησε ό Βελλαί, τόν ρώτησε γιατί τό-καμε αυτό.

— ‘Όταν σεις πούσατε κύριός μου, άπάντησε ό έξυπνότερος Ραμπελαί, φίλησατε τό σανδάλιο τού ‘Αγίου Πατρός τι έκρεπε να τού φιλήσω έγώ ;...

χάσουν και να τόν πείσουν να μη στη βάρκα, μά ό Κόλιας ήταν άμετάπειστος, κεφάλι άγύριστο. ‘Αποχαιφίτος λοιπόν τά παιδιά του και άνηφόρισε κατά τήν κοντινή ράχη. ‘Όταν έφτασε στην καρφή γύρισε και κίτταξε κατά τό πέλαγος. Είδη τή βάρκα με τούς γηούς του να πλέη σε ‘άνοιχτά, συγκινήθηκε, σήκωσε τό κεροσούλι του και πυροβόλησε στον άέρα. Κατηφόρισε ύστερα στον κάμπο και τράβηξε ίσια στην Παλούμπα. Τι τόν περίμενε εκεί ; ‘Η προδοσία κι’ ό θάνατος ; ‘Η ήσυχη ζωή ; ‘Η περιπέτεια ; Αλλά τό τό ίδουμ σ’ άλλο φύλλο, όπου θά τελεώσουμε τήν ιστορία τής πολυτάραχης ζωής τού Κόλια Παλούμπα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ

Μιά Κεραικανή παροιμία. ‘Ο θάνατος στη μάχη κι’ ό θά-νατος στο κρεβάτι. Πώς πέθαναν διάφοροι ιστορικοί ή-νδρες. ‘Ο Αισχύλος κ’ ή κακορίζικη φαλάρκα του. Τι κάνει μια σταφυλόρα. Μην παραγελάτε, Κρασανούγειο!... Ύψης στη σχάρα κ.τ.λ. κ.τ.λ.

‘Καλότυχος έκείνος πού θά πεθάνη... μέσα στα παπούτσια του», λένε οι Κορκαίκοι, έννοώντας ότι είνε προτιμότερο να πάη κανείς άπό βόλι, παρά να πεθάνη στο κρεβάτι, βασανισμένος άπό όποιαδήποτε άρρώστεια.

Και φυσικά για τόν πολεμιστή, για τόν ήρωα τόν γενναίο και ίδιος για τόν Κορκαίκο ληστή, ένας τέτοιος θάνατος είνε προτιμότερος. ‘Υπάρχουν όμως και θάνατοι έξαιρτικοί και άπότομοι, θά-νατοι πού... πεθάνει «μέσα στα παπούτσια σου» πράγματι, έντελώς τραγικά και έντελως... άνεπιθύμητα όμως.

‘Η ιστορία άναφέρει πολλούς τέτοιους θανάτους, θανάτους ά-προόπτου και λιαν παραδόξου. Νά μερικοί :

‘Ο ‘Αβιμαλήχ καταπνεύριθη άπό μιá μυλόπετρα!

‘Ο Αισχύλος περπατώντας άμέριστος στο δρόμο, δέχτηκε κατα-κρίφα μιá χελώνα κ’ έμεινε στον τόπο!... Τήν χελώνα ατή τήν ειχε άρπάξει και τήν ειχε σηκώσει ψηλά ένας άετός. Τήν παρήτη σε δέ άπό άρκυτό ύψος για να πέση κάτω, να σπάσει τού κινάλιο της και να ξανακατέβη να τήν φάη. Οι άέτοι τό κάνουν πάντα α-τό! Και ρίχνουν τή χελώνα πάνω σε καμιά πέτρα πού διακρίνουν άπό ψηλά. Φαίνεται λοιπόν πως γελάστηκε ό άετός, πηγε για λ-θάρη τού... φαλακρό κεφάλι τού Έλληνοσ τραγικού και τόν έξεκαμ-χωρίς να τό θέλη!...

‘Ο ‘Ακταίων φαγώθηκε άπ’ τά σκυλιά του!

‘Ο ‘Αλέξανδρος ό Μέγας πέθανε άπ’ τήν πολλή οινοποσία.

‘Ο ‘Αλέξιος ό ‘Αγγελος έστραγγαλίστηκε άπ’ τόν έννοσιμμένο τού Μουρούζουλη!

‘Ο ‘Ανακρέων στραβοκατάπε μιá σταφυλόρα και πνιγικε!...

‘Ο ‘Αναστάσιος ό Δ’, αυτοκράτωρ τού Βυζαντινού Κράτους, έ-φορμή άπό ένα κεραυνό, τή στιγμή άκριβ-δός πού έκπετιετο κατά τών έχθρών, σε μιá μάχη!...

‘Ο ‘Αρετίων έσκασε άπ’ τά πούλα γέλια.

‘Ο Σουλτάνος Βαγιαζήτ’ πέθανε μέσα σ’ ένα σιδερένιο κλοιβί πού τόν ειχαν κλείσει!

‘Ο Βάρδας Φωκάς ενώ ειχε παρατάξει τό ζστράτευμα τού εις μάχην είδη έξαφνα έντικρυ τόν Βασίλειο τόν Β’ να προσφωνή τούς στρατιώτας του. ‘Ωρμησε τότε έναντίον του άγρομεμένους, μά έξαφνα άλλαξε κατεύ-θυνση, άνέβηκε σ’ ένα κοντινό γύρφο, πή-δησε άπ’ τ’ ύλογο τού, ξεπλάσθηκε κάτω και ξεψύχισε!...

‘Ο Γολιάθ έφρονεΰθη άπό τόν Δαυίδ δια-λίθου.

‘Ο Διομήδης φαγώθηκε άπ’ τ’ άλογά του.

‘Ο ‘Εμπεδοκλής έπεσε στον κρατήρα τής Αίτνας, άφού πέταξε άπ’ έξω τό σανδάλιο τού!...

‘Ο ‘Θεοφίλης έφρονεΰθη με μιá γροθιά.

‘Η ‘Ιωάννα Νε’ ‘Αλμπέρτ δηλητηριάστηκε άπό ένα γάντι.

‘Ο Κάρολος ό Κακός κάηκε μέσα στο οινοπνευμα.

‘Ο Δουδ’ τής Κλαυδίας πνιγικε μέσα σ’ ένα βαρέλι κρασί τής Μονεμβασιός!...

Τόν Λαοκρόντα τόν έπνιξαν δυό φειδιά!

‘Ο Λαυρέντιος (ό ‘Αγιος) έψηθήκε πάνω στη σχάρα!...

‘Η Μαργαρίτα τής Βουργουνδίας πνιγικε χρησιμοποιήσασα για βρόχο τα μαλλιά της!...

‘Ο Μαρσώας γδάσθηκε ζωντανός άπ’ τόν ‘Απόλλωνα.

‘Ο Μίλων ό Κροατίαέτης φαγώθηκε άπ’ τούς λιμούς.

‘Ο Πλίλιος (ό πρεσβύτερος) χάθηκε κάτω άπ’ τή στάχη τού Βε-ζουβίου.

‘Ο Πύρρος έφρονεΰθη έγκλεισθείς μέσα σ’ ένα βαρέλι γεμάτο σι-δερένιες αιχμές.

‘Ο Σοφοκλής πέθανε άπ’ τή χαρά του.

‘Ο Σαμψών έτάφη ύπό τά έρείπια τού ναού.

‘Ο Μαρέ έδολοφονήθη μέσα στο μπάτιο του.

ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Η ΑΜΜΩΝΙΑ

‘Η άμμωνία είνε ένα γιατρικό πού δέν πρέπει να λείπει ποτέ άπό τό σπίτι.

Πρώτον είνε τό άμμοσι και μονοδικό φάρμακο, για κάθε δείγμα έντόμου η ήρπειών δηλητηριασθέν άπως αχ. τού σκορπού και άλλ-ών. ‘Αμν δαγκωθή κανείς πρέπει άμέσως να τρίψη τό δείγμα με άμμωνία, για να προλάβη τό κακό.

‘Επειτα λίγη άμμωνία με νερό, μολακό-νει πάρα πολυ τήν έπιδερμίδα.

‘Αμα έχετε ήμκρωνία και όσφρανθήτε άμμωνιακούς άτμούς άμέσως θά σάς περάσει.

‘Η άμμωνία πλένει καλά έπίσης τα χρο-σά κοσμηματα και τα νομίσματα και δί-νει στο γηρασμένο διαμάντι δλην του τήν λάμψη.

